

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร

The development of the Summary Writing Exercise of Mathayomsuksa 2'
students in Phothisamphanphitthayakarn School

วราภรณ์ แสนคุ้ม¹ และ เต้นดาว ชลวิทย์²

¹สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มกลางภาคเรียนวิชาภาษาไทย 4 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียนและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องที่มีคะแนนไม่แตกต่างกันหลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความ จำนวน 4 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ จำนวน 4 ชุดและแบบทดสอบการเขียนย่อความแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ E_1/E_2 และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.72/84.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ; ทักษะการเขียนย่อความ ; การเขียนย่อความ

บทนำ

จากรายงานผลความสามารถด้านการเขียนของกลุ่มบริหารงานวิชาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของหลักสูตรสถานศึกษา โดยเฉพาะเรื่อง การเขียนย่อความ ซึ่งนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและไม่สามารถบอกได้ว่าข้อความใดคือประเด็นสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถตอบได้ว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญและข้อคิดจากเรื่องคืออะไร ทำให้ไม่สามารถเขียนย่อความได้ อีกประการหนึ่งคือนักเรียนไม่รู้หลักในการเขียนย่อความจึงทำให้เวลาเขียน เขียนได้ไม่ถูกต้อง

จากปัญหาด้านการเขียนย่อความในข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เนื้อหาวิธีการที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ พบว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อ นวัตกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษา เพื่อให้เกิดความชำนาญโดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกการเขียนย่อความ จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะเขียนย่อความได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ภาษากระชับและใจความครบถ้วนสมบูรณ์

การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเขียนย่อความสูงขึ้น เช่น อภิรติ สาลิกา (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) พัฒนาแบบฝึกย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ 3.) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ ผลการวิจัยพบว่า 1.) แบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.21/83.85 2.) ผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนย่อความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความอยู่ในระดับมาก

จากข้อมูลข้างต้นพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีความสามารถในการเขียนย่อความสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคารให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถเรื่องการเขียนย่อความต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า อภิรติ สาลิกา (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) พัฒนาแบบฝึก

ย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ 3.) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ ผลการวิจัยพบว่า 1.) แบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.21/83.85 2.) ผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนย่อความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/1 ห้อง 2/2 ห้อง 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 113 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่ายจากภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียนและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องที่มีคะแนนไม่แตกต่างกันหลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 33 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนย่อความ

ระยะเวลาในการทำวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการนำแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียน

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในเรื่องอื่นๆให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร

ความหมายของการเขียน จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ ,วีรวัดน์ อินทรพร(2558,หน้า169)ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน เป็นการสื่อสารด้วยอักษรเพื่อกำหนดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

ความหมายของย่อความ คือ เป็นการเก็บสาระสำคัญของเนื้อเรื่องให้ครบถ้วน แล้วจึงนำข้อความดังกล่าวที่ยังไม่ได้จัดเป็นระเบียบมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้น กระชับ มีใจความสำคัญครบทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้สะดวกรวดเร็วขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ,2552,หน้า71)

ความหมายของการเขียนย่อความ คือ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องหรือเนื้อหาที่ได้รับให้มีลักษณะสั้น กระชับ เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ใช้ภาษาของคนที่เขียนย่อความเองโดยความหมายไม่เปลี่ยนไปจากเดิม (ชนกพร อังสุวิริยะ,2560,หน้า18)

ความสำคัญของการย่อความ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการย่อความมีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนทั่วไปแทบทุกสาขาอาชีพ นักเรียนนักศึกษาใช้การย่อความในการเรียน การฟังคำบรรยาย การจับประเด็นที่ได้เรียนหรือได้ฟังแล้วนำมาบันทึกไว้เพื่อง่ายต่อการทบทวนและค้นคว้า ครูอาจารย์จะค้นคว้าหาความรู้ต่างๆมากมาย เพื่อใช้ลูกศิษย์จึงจำเป็นต้องมีหลักในการย่อความ การจับประเด็นสำคัญของเรื่อง นักข่าว ผู้ประกาศข่าวต้องใช้ทักษะในการย่อความเพื่อรายงานข่าวได้กระชับ ไม่ยืดเยื้อและตรงประเด็น นักวิทยาศาสตร์ นักทดลอง นักวิจัย จะต้องทำการทดลองหลายเรื่องซ้ำๆ จึงต้องใช้ทักษะการย่อความเพื่อจดบันทึกผลที่ได้อย่างสั้นๆ แต่เข้าใจง่าย บุคคลทั่วไปก็จำเป็นต้องมีความเข้าใจในเรื่องของการย่อความเพื่อบอกเล่าสิ่งที่ได้อ่าน ดู หรือฟังให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยง่าย ดังนั้น สามารถสรุปความสำคัญของการย่อความได้ดังนี้

1. การย่อความ ช่วยให้สื่อสารกันรวดเร็ว และเข้าใจกันง่ายขึ้น
2. การย่อความ ช่วยให้การเก็บข้อมูลต่างๆ รวดเร็ว สะดวกต่อการนำไปใช้
3. การย่อความ เป็นข้อมูลความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ
4. การย่อความ เป็นการพัฒนาความคิด พัฒนาตนเอง ทำให้มีความรู้ที่ก้าวไกลและดียิ่งขึ้น
5. การย่อความ ช่วยให้ได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
6. การย่อความ ช่วยให้การบอกเล่าเรื่องราวเป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น

หลักการย่อความ ในการย่อความหากเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยแก้วเราสามารถย่อความได้เลย แต่หากเป็นบทร้อยกรองให้ถอดความหรือเปลี่ยนเป็นร้อยแก้วก่อน ซึ่งหลักเกณฑ์การย่อความแบ่งออกได้เป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. อ่านหรือฟังให้ละเอียด ก่อนการย่อความจะต้องอ่านหรือฟังเรื่องราวที่จะย่ออย่างละเอียดอย่างน้อย 2 รอบ เพื่อทำความเข้าใจเรื่องนั้นๆ

2. ตั้งคำถามนำทางจากเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ให้อ่านทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้งเพื่อหาคำตอบนำทางในการย่อความว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและผลเป็นอย่างไร แล้วนำคำตอบที่ได้จากคำถามมาจดบันทึกไว้

3. อ่านเนื้อเรื่องในแต่ละย่อหน้าที่ละย่อหน้าเพื่อหาใจความสำคัญ และให้ตัดในส่วนขอข้อความประกอบทิ้งไป

4. นำสาระสำคัญที่ได้จากข้อ 2-3 มาเรียบเรียงใหม่ให้เนื้อความเชื่อมต่อเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน โดยใช้คำสันธานเชื่อม ในการนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่มีหลักการที่สำคัญ คือ

4.1 ใช้สำนวนภาษาที่เป็นของตนเอง ไม่ควรนำแต่ละข้อความมาเรียงต่อกันหรือดึงข้อความมาทั้งหมด

4.2 ข้อความที่ได้จากการย่อความแล้วจะต้องใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 เท่านั้น ไม่ควรใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และสรรพนามบุรุษที่ 2 ปะปน หากจำเป็นต้องกล่าวถึงตัวผู้เกี่ยวข้องในเรื่องให้ใช้ชื่อโดยตรงของบุคคลนั้นแทน

4.3 การลำดับความเรื่องที่ย่อ สามารถเรียบเรียงใหม่ให้อ่านเข้าใจง่ายที่สุด แต่ยังคงเค้าเรื่องเดิมและใจความสำคัญไว้

4.4 ถ้าข้อความเดิมเป็นคำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์นั้นไว้ เปลี่ยนเป็นภาษาร้อยแก้วธรรมดาไม่ได้ รวมถึงต้องใช้ให้ถูกต้องตามชั้นบุคคลด้วย

4.5 ในการย่อความไม่ควรใช้อักษรย่อ นอกจากคำที่ใช้กันแพร่หลาย เช่น พ.ศ. กทม. ส.ศ.ศ. ส่วนคำที่ยาวมากจนไม่ควรนำมากล่าวบ่อยๆ ก็ควรใช้คำย่อแทน เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ใช้ กยศ. แทน เป็นต้น แต่คำย่อประเภท ต.จ.ว. (ต่างจังหวัด) ไม่ควรใช้

4.6 หากมีคำศัพท์ยาก คำศัพท์วิชาการ ให้เปลี่ยนเป็นคำสามัญที่คนทั่วไปเข้าใจได้

4.7 หากเรื่องที่จะย่อความไม่มีชื่อเรื่องให้ตั้งชื่อเรื่องด้วย

5. อ่านเนื้อความที่ย่อแล้วอีกครั้ง เพื่อทบทวนและตรวจสอบดูว่าสิ่งที่ย่อนั้นมีเนื้อความสำคัญครบถ้วนและตรงกับเรื่องเดิมหรือไม่ ทั้งนี้ข้อความที่ย่อแล้วจะมีขนาดที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเรื่องที่ย่อว่ามีใจความสำคัญและเนื้อความประกอบมากน้อยเพียงใดนั่นเอง

ความหมายของแบบฝึกทักษะ ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า641) ให้ความหมายของแบบฝึกหัดว่าหมายถึง ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ปรีศนา พลหาญ (2549, หน้า49) ได้กล่าวว่า แบบฝึกภาษาไทยจะทำให้เด็กเรียนมีทักษะด้านภาษา ช่วยเสริมทักษะด้านภาษาและให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและเพื่อสื่อความหมายได้ตรงกัน

การนำชุดแบบฝึกทักษะไปใช้ ผู้สอนควรนำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ไปใช้ร่วมกับนวัตกรรมการเรียนการสอนประเภทอื่น เช่น ชุดการเรียนการสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย หนังสืออ่านเพิ่มเติม เอกสารประกอบการเรียนการสอน บทเรียนออนไลน์ หรือนำไปใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบต่างๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อภิรติ์ สาธิตา (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) พัฒนาแบบฝึกย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ 3.) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ ผลการวิจัยพบว่า 1.) แบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.21/83.85 2.) ผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนย่อความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร เป็นการวิจัยแบบ การวิจัยเชิงทดลอง Experimental Research

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/1 ห้อง 2/2 ห้อง 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 113 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่ายจากกลางภาคเรียนวิชาภาษาไทย 4 ภาคเรียนที่ 2 ทุกห้องและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องที่มีคะแนนไม่แตกต่างกันหลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก(Simple Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 33 คน

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 3 ชนิดคือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ จำนวน 4 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

1.3 ศึกษากระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้

1.4 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงเชิงเนื้อหา โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง

จุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การประเมินผล (Index of Item Objective Congruence : IOC) จะมีการตรวจสอบความสอดคล้องของแผนตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ในการเขียนย่อความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 33 คน

2. แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ชุดมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาคู่มือครู แบบเรียน เนื้อหา ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

2.2 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร วิธีการสร้างแบบฝึกทักษะและการเขียนย่อความ

2.3 กำหนดเนื้อหา วางกรอบเนื้อหา

2.4 สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเนื้อหาที่เลือกมาสร้างแบบฝึกจะเป็นนิทานและบทความ โดยแบ่งแบบฝึกทักษะออกเป็น 4 ชุด ดังนี้ ตารางที่ 1 รายละเอียดแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบฝึก	เรื่อง
แบบฝึกทักษะชุดที่ 1	การเขียนส่วนนำ
แบบฝึกทักษะชุดที่ 2	ตอบคำถามจากเรื่อง
แบบฝึกทักษะชุดที่ 3	ใจความสำคัญ
แบบฝึกทักษะชุดที่ 4	การเขียนย่อความ

2.5 นำแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความที่สร้าง เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อพิจารณาความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ และประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนย่อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การเขียนย่อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

2.7 นำแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 33 คน

3. แบบทดสอบการเขียนย่อความ

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

3.2 ศึกษาวิธีสร้างและเขียนแบบทดสอบอัตนัย จากหนังสือต่างๆ

3.3 สร้างแบบทดสอบอัตนัยการเขียนย่อความจำนวน 2 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและสร้างเกณฑ์การให้คะแนน แบบบูรณาการ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมเนื้อหาสาระที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบการเขียนย่อความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เพื่อพิจารณาความตรงของเนื้อหา และความเหมาะสมของเนื้อหาสาระที่ใช้

3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 33 คน

3.3 ขั้นตอนการทดลอง

รูปแบบของการทดลอง

การวิจัยแบบ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One –Groub Pretest – Posttest Design

ดำเนินการทดลอง

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ระยะเวลา ที่ทดลอง และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มทดลอง
2. ทดสอบการเขียนย่อความก่อนเรียน (Pre-test) ของกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบการเขียนย่อความ จำนวน 2 ข้อ ซึ่งใช้เวลาในการทำ 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเริ่มต้นทดลองในเดือนกุมภาพันธ์ 2563 และสิ้นสุดในเดือนเดียวกันซึ่งเวลาในการจัดการเรียนรู้อรวมทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ ดังนี้
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ
4. ทดสอบการเขียนย่อความหลังเรียน (Post - test) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบการเขียนย่อความชุดเดิม จำนวน 2 ข้อโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ทดสอบค่าที (t-test) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน (t – test dependent)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร ดังรายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

N	ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์			E ₁ /E ₂
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	E ₁	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	E ₂	
33	120	98.06	81.72	30	25.36	84.55	81.72/ 84.55

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร ที่ใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 33 คน มีค่าเท่ากับ 81.72/84.55 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพสูงกว่า 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนย่อความก่อนและหลังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ

กลุ่มทดลอง	N	($\bar{x}$)	(S.D.)	T	sig
ก่อนเรียน	33	14.45	1.84	66.33	.00*
หลังเรียน	33	24.45	2.12		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ คือ 14.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.84 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ คือ 24.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 2.12 หมายความว่า ทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.72/84.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความนั้นได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีการศึกษางานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ ทฤษฎี และเอกสารต่างๆ

รวมถึงแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทั้งในด้านของเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกทักษะการเขียนย่อความ การวัดการประเมินผล มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จนทำให้ได้แบบฝึกที่สมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง จึงส่งผลให้แบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับชิราณี ดิยัง (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.62/90.00 จินตนา ซึ่งสีคู่ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.19/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความทำให้ผู้เรียนสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะทำแบบฝึกทักษะ เป็นการท้าทายความสามารถของผู้เรียน เพราะในแบบฝึกทักษะมีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัย ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ผู้เรียนสามารถฝึกฝนและทำซ้ำได้ตลอดตามต้องการ จะเห็นว่าแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความช่วยพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนสูงขึ้น ดังที่อรอนงค์ กาญจนสุนทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความจากบทร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า 1.) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความจากบทร้อยแก้วแบบผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.42/84.00 จึงมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80/80 2.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนย่อความหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ จากบทร้อยแก้วแบบผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียน 3.) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนย่อความจากบทร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบผังกราฟิกภาพรวมอยู่ในระดับมาก อภิรดี สาลิกา (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) พัฒนาแบบฝึกย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ 3.) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ ผลการวิจัยพบว่า 1.) แบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.21/83.85 2.) ผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนย่อความสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3.) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ควรศึกษาขั้นตอนในการใช้แบบฝึกทักษะให้ละเอียด เข้าใจในการดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้น เพื่อสร้างความมั่นใจในการสอนและถูกต้องในการปฏิบัติ
2. ควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเนื้อหาควรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก
3. ควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ใช้ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่นเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความในระดับต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะให้เข้าใจ เพื่อประสิทธิภาพที่ดีของแบบฝึกทักษะ และสามารถนำไปพัฒนาทักษะในเรื่องต่างๆของผู้เรียนได้จริง
2. การทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนในเรื่องอื่นๆ ที่เห็นว่า เป็นปัญหาในการจัดการเรียนรู้
3. การทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการเรียนโดยวิธีสอนอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าวิธีการสอนแบบใดส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ดี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2552).คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์: เรียงความ ย่อความ และสรุปความ (พิมพ์ครั้งที่ 2).กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยา วาณิช.(2550). สถิติสำหรับงานวิจัย(พิมพ์ครั้งที่ 3).กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา นาคสกุล และคณะ.(2561). บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม 5 : กระบวนการคิดและการเขียน ร้อยแก้ว.กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.(2546).การใช้ ภาษาไทย 1 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:ตรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตต์นิภา ศรีไสย์.(2561).หลักภาษาและการใช้ภาษา.กรุงเทพมหานคร:บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- จินตนา ช้างสี . (2544). การสร้างแบบฝึกภาษาไทยเรื่อง การเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย บูรพา
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2558).ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร(พิมพ์ ครั้งที่ 2). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิราณี ดิย . (2546). การสร้างแบบฝึกภาษาไทยเรื่อง การเขียนย่อความ.วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา
- ดวงใจ ไทยอุบุญ.(2552).ทักษะการเขียนภาษาไทย(พิมพ์ครั้งที่ 6).กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฝ่ายวิชาบูรณาการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป.(2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร(พิมพ์ครั้งที่ 15).
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ไพโรธ เลิศพิริยกุลม.(2543).การเขียนย่อความ.กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (2554). ประมวล สาระชุดวิชา
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย. นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์.(2542).ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น.กรุงเทพมหานคร:
เริ่ตเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.(2560).หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.(2561).หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สนธิ สัตโยภาส.(2546). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
ธารอักษร.
- สมบัติ จำปาเงิน.(2549). กลเม็ดการเขียนให้เก่ง(พิมพ์ครั้งที่ 3).กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์.(2561).นวัตกรรมการเรียนการสอนของครูยุคใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียน
ในศตวรรษที่ 21.กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ.(2547). การเขียน 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช.
- เสนีย์ วิลาวรรณ.(2559). หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช.
- เสนีย์ แสงดี. (2545).ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น.นครพนม: ฝ่ายเอกสารและตำรา
สถาบันราชภัฏนครพนม.
- อภิรดี สาลิกา.(2555).การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 .
วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรอนงค์ กาญจนสุนทร.(2557). การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความจากบทร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึก
ทักษะแผนผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม
จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2550). พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน
ภาษาไทย.กรุงเทพมหานคร:บริษัท วี พรินท์.